

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12999

гр. София, 02.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
закрито заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

като разглежда дело номер **1320** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 285 ЗИНЗС.

Образувано е по исковата молба на К. Д. И., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. С молбата предявява иск по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, с който се претендира парично обезщетение в размер 56666 евро за претърпени неимуществени вреди в периода 27.06.2019 г – 17.05.2021 г., причинени на ищеца от неосигуряване на възможност за удовлетворяване на религиозните му потребности по време на изтърпяване наказание „лишаване от свобода“ в затвора П..

Религиозните потребности, предмет на иска и изведени в петитумната му част, са посочени от ищеца като свързани с участието му в колективни посещения на параклиса в затвора и провежданите там религиозни служби и обреди, които потребности има в качеството си на православен християнин. Ищецът не отрича, че след заявена пред органите на затвора необходимост от религиозно общуване е получил възможност за индивидуални срещи с духовно лице всеки вторник.

Вредите се обосновават като интензивни негативни емоции и чувства, довели до трайно отражение върху психиката му, достигащи до ниво на уронване на човешкото му достойнство, пораждање на чувство на страх, незащитеност и малоценност.

Претендира се и законната лихва върху главницата, считано от „датата на увреждането“ до окончателното ѝ изплащане.

Искът е допустим като редовно подаден, предявен от надлежна страна и срещу надлежен ответник по чл. 205, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 285, ал. 1 ЗИНЗС. Искът е родово и местно подсъден на този съд на основание чл. 285, ал. 2 с оглед адреса на ищеца в [населено място].

В отговор по исковата молба от 20.03.2026 г. ответникът оспорва същата като неоснователна. По фактите не се оспорва, че в процесния период ищецът не е допуснат до участие в колективни религиозни дейности, но това недопускане е обосновано с личното му положение като лице, което изтърпява наказанието си в процесния периода под специален режим по см. на чл. 71, ал. 2

ЗИНЗС. Сочи се, че с оглед режимът му, неговото участие в колективна дейност е забранено по арг. от чл. 54, т. 3 ППЗИНЗС. Сочи се, че с оглед статута на ищеца и с цел недопускане нарушаване на реда и сигурността в затвора неговите религиозни потребности са обезпечени във вр. с молби от 18.12.2019 г. и 28.01.2021 г. чрез допускане провеждането на индивидуални ежеседмични (всеки вторник) срещи с духовно лице. Ответникът оспорва и настъпването на вредите, посочени в иска.

С оглед изложеното в исковата молба и отговора на ответника съдът намира, че спорът по фактите се свежда до доказването на вредите и причинната им връзка с недопускането на ищеца до колективни посещения на параклиса в затвора П. и провежданите там религиозни служби и обреди, в периода 27.06.2019 г – 17.05.2021 г.

На основание чл. 145, ал. 2 ГПК съдът намира за необходимо да укаже на ищеца, че не сочи и твърди обстоятелства относно възникването на религиозните му вярвания, следването на религиозни практики и поведение, както и съдържанието на неговата връзка с дадената религия.

По точка 1 и точка 2.2 от доказателствените искания на ищеца, съдът намира, че същите следва да бъдат оставени без уважение. Доколкото ответникът не оспорва, че ищецът не е допуснат до посещения на параклиса в Затвора П., то събирането на доказателства в тази посока е безпредметно. Не е необходимо и събиране на доказателства за провежданите индивидуални срещи на ищеца с духовно лице, тъй като ответникът не оспорва твърдението на ищеца, че такива срещи са провеждани всеки вторник след 28.01.2025 г.

По точка 3 и т. 4 от доказателствените искания на ищеца, съдът намира, че същите следва да бъдат оставени без уважение. Ответникът е представил по делото заявената от ищеца молба от 18.12.2019 г., а формулираните като 3.1.2 и 3.1.3 искания са свързани с обстоятелства, свързани със „затвора В.“ и за различен период, поради което са неотносими към предмета на настоящото дело. По аналогични съображения следва да се отхвърлят и исканията по т. 4, тъй като са свързани със „затвора Б. дол“.

По точка 2.1 от доказателствените искания на ищеца, съдът намира, че следва да бъде уважено искането за събиране на гласни доказателства чрез разпит на св. Н. Н. А. за установяване на твърдените вреди и причинната им връзка с недопускането на ищеца до колективни посещения на параклиса в затвора П. и провежданите там религиозни служби и обреди, в периода 27.06.2019 г – 17.05.2021 г. По съображения за сигурност и на основание чл. 142в, ал. 1 във вр. с чл. 171, ал. 3 АПК разпитът следва да бъде извършен чрез видеоконференция.

По отношение на писмените доказателства съдът ще се произнесе в първото по делото открито съдебно заседание.

При така изложеното и на основание чл. 140 ГПК, Административен съд София-град, I отделение, 4 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 12.05.2026 г. от 9:45 часа, за която дата и час да се призват страните и Софийска градска прокуратура, като

КОНСТИТУИРА страни:

Ищец: К. Д. И., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Ответник: Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието.

ПРИЕМА за безспорни обстоятелствата, посочени в мотивите на настоящото определение.

ПРИЕМА за спорно, че ищецът е претърпял неимуществени вреди в процесния период, както и че е налице пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и с недопускането на ищеца до колективни посещения на параклиса в затвора П. и провежданите там религиозни служби и обреди в периода 27.06.2019 г – 17.05.2021 г.

УКАЗВА на ищеца, на основание чл. 154, ал. 1 ГПК, че носи доказателствена тежест за установяване на фактите, изложени в Исковата молба за нарушения на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и относно размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди.

УКАЗВА на ищеца, че не сочи и не твърди обстоятелства относно възникването на религиозните му вярвания, следването на религиозни практики и поведение, както и съдържанието на неговата връзка с дадената религия.

УКАЗВА на ответника, на основание чл. 154, ал. 1 ГПК, че носи доказателствена тежест за установяване на фактите, от които черпи благоприятни правни последици - липса на твърдените незаконосъобразни действия и/или бездействия на администрацията, липса на твърдените в исковата молба неимуществени вреди, причинени на ищеца, липса на пряка и непосредствена причинна връзка между твърдените неимуществени вреди и незаконосъобразни действия и/или бездействия на ответната администрация.

УКАЗВА на страните, че съгласно чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС, при доказано нарушение на чл. 3, ал. 2 във вр. ал. 1 ЗИНЗС неимуществените вреди се предполагат до доказване на противното.

ДОПУСКА разпит в открито съдебно заседание чрез видеоконференция на 12.05.2026 г., 9:45 ч. на свидетеля Н. Н. А. – л.св., който да се призове чрез началника на Затвора П..

ОТХВРЪЛЯ доказателствените искания по точка 1, точка 2.2, точка 3 и точка 4 от исковата молба.

Препис от определението да се връчи на страните и на Софийска градска прокуратура.

Препис на отговора на ответника с приложенията към него да се връчи на ищеца.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ _____